

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Nehéz-Posony Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Pálvölgyi Szilas Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. március 21. napján kelt 15.G.42.053/2010/10. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000,- (Huszonötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesi társaságot a cégbíróság 2007. április 12. napján jegyezte be a cégjegyzékbe, 2007. január 20-i regisztrációja alapján használja az ...hu domain nevet.

Az alperes 2010. február 15. napján létesült, bejegyzésére 2010. február 26. napján került sor. Az alperes üzemelteti azcom domain nevet.

A felperes a 2010. május 31. napján benyújtott keresetében kérte, hogy állapítsa meg a bíróság, hogy az alperes azcom domain használatával megsértette az 1996. évi LVII. törvény (Tptv.) 6. §-át, a felperes a szolgáltatás megjelölésének védelméhez fűződő jogát. Kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására, tiltsa el

a további jogsértéstől és kötelezze, hogy nyilatkozatban adjon elégtételt és azt azhu, azhu és ahu portálok saját költségén hozza nyilvánosságra, végül marasztalja perköltségben.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltség fizetésére kötelezését kérte.

Arra hivatkozott, hogy tévesen állítja a felperes a keresetében, hogy az alperes által üzemeltetett weboldaltól a felperest lehetne felismerni, ugyanis a név kiterjesztése, a .com megjelölés kellő megkülönböztetést ad az oldaltól. Ellenkező esetben nem lenne értelme a különböző kiterjesztéseknek, hiszen akkor minden elnevezésből ab ovo csak egy lehetne. Analógiaként hivatkozott a mobiltelefonszámokra, hiszen a teljesen azonos számokat csak az előhívó különbözteti meg egymástól, és amennyiben a felperes keresetben előadott érvelése helyes lenne, akkor a jellegzetes telefonszámmal bíró kereskedők kötelezhetnék arra a más előhívószámot használó felet, hogy cseréljen telefonszámot. Az internethasználók széles köre tisztában van azzal, hogy nem mindegy, hogy az adott oldalt milyen kiterjesztéssel gépezi be a keresőbe, mert a kiterjesztéstől függően más és más tartalmat tud elérni.

Az elsőfokú bíróság a 2011. március 21. napján kelt 15.G.42.053/2010/10. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes a felperes sérelmére a Tptv. 6. §-ába ütköző jellegbitorlást követ el azzal a magatartásával, hogy azcom domain nevet használja saját szolgáltatása megjelölésére és reklámozására, amelyről a fogyasztók a felperest és annak szolgáltatását szokták felismerni. Kötelezte a jogsértő magatartás abbahagyására és eltiltotta azcom domain név használatától. Kötelezte, hogy az ítélet rendelkező részét a határozat kézhezvételét követő 15 napon belül 30 napon keresztül a www....hu, a ...> és a ... domain nevek alatt elérhető honlapok nyitólapján tegye közzé. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 152.000,- Ft perköltséget.

Döntését azzal indokolta, hogy az állandó bírói gyakorlat szerint domain névvel is megvalósítható a jellegbitorlás, mivel a domain név a Tptv. 6. §-ában nevesített olyan névnek minősül, amely alkalmas a versenytárs, illetve árujának felismerésére. Az ilyen módon megvalósuló jellegbitorlás elbírálásakor ugyanúgy a jogsértő jellegnek a döntő jelentősége, ahogyan az egyéb elnevezéssel megvalósuló jellegbitorlások esetében. Rögzítette, hogy a peres felek versenytársak. A sérelmezett domain név tekintetében megállapította, hogy az olyan fokon és mértékben hasonlít a felperes korábban felvett és ismertté vált cégnevének vezérszavához, továbbá ugyancsak a felperes által az alpereshez képest korábban regisztrált és használt uzleticegtudkozo.hu domain névéhez, hogy a hasonlóság következtében reális az esélye annak, hogy a fogyasztók az alperes által használt domain névről a felperest, illetve annak szolgáltatásait ismerik fel. Az alperes nem vitatta, hogy a mai napig használja a sérelmezett domain nevet, ezért a bíróság megalapozottnak találta a Tptv. 86. § (2) bekezdés b) pontja alapján az eltiltásra és az abbahagyásra irányuló felperesi igényt. Figyelemmel arra, hogy a jogsértés az

interneten történik, ezért indokolt, hogy az alperes a felperes által megjelölt honlapokon adjon elégtételt. A perköltségről a Pp. 78. §-a alapján rendelkezett.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a kereset elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését, valamint a felperes kötelezését kérte a perrel felmerült költségeinek megfizetésére.

Arra hivatkozott, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor megállapította, hogy a sérelmezett domain név olyan fokon és mértékben hasonlít a felperes korábban felvett és ismertté vált cégnevének vezérszavához, illetve az általa használt domain névhez, hogy a hasonlóság következtében reális a veszélye annak, hogy a fogyasztók az alperes által használt névről a felperest, illetve annak szolgáltatását ismerjék fel. A domain név ugyanis nem vonható a Tpvt. 6. §-a alá. Más lehetne abban az esetben a helyzet, ha levédette volna a felperes a nevet, azonban arra védjegyjogosultságot nem szerzett. Jelen esetben nem lehet arra az álláspontra jutni, hogy az alperes által üzemeltetett weboldalról a felperest lehetne felismerni, ugyanis a név kiterjesztése kellő megkülönböztetést ad az adott oldalnak. Fenntartotta a mobiltelefonszámokra mint analógiára vonatkozó hivatkozását is. Fenntartotta továbbá azt az álláspontját is, hogy az internethasználók széles köre tisztában van azzal, hogy a különböző kiterjesztéseken különböző tartalmakat tud elérni. Ürügyszerűnek minősítette azt a felperesi hivatkozást, hogy a felperes megrendelői tévedésbe eshetnek, hiszen a felperes nem az ...hu, hanem az felperes neve, amelytől viszont teljes mértékben különbözik az alperesi cég elnevezése. A megrendelők tehát tisztában vannak azzal, hogy kivel szerződnek.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helytálló indokai alapján.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, helytálló jogi következtetéssel és megalapozott indokolással adott helyt a felperes keresetének.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel rámutat a másodfokú bíróság arra, hogy helyesen foglalt állást úgy az elsőfokú bíróság, hogy a jellegbitorlás domain névvel is megvalósítható, mivel a domain név is a Tpvt. 6. §-ában nevesített olyan névnek minősül, amely alkalmas a versenytárs, illetve árujának, szolgáltatásának felismerésére. Az elsőfokú bíróság fenti megállapítása az egységes bírói gyakorlatnak megfelel.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság annak megállapításakor sem, hogy az alperes domain neve olyan fokban és mértékben hasonlít a felperes korábban felvett és ismertté vált cégnevének vezérszavához, illetve az általa használt domain névhez, amely az összetévesztés reális veszélyét jelenti.

Alaplatannak találta a másodfokú bíróság azt a fellebbezési hivatkozást, hogy a név kiterjesztése kellő megkülönböztetést ad az adott oldalnak.

Az irányadó bírói gyakorlat szerint az összetéveszthetőség – jelen esetben a domain nevek összetéveszthetősége – az átlagos fogyasztó által megítélhető, az adott felek által használt megnevezések egybevetése útján kialakuló összbenyomás értékelésével állapítható meg. A domain név domináns eleme nem a .hu, illetve .com kiterjesztés, hanem „...” megjelölés, ezért átlagos figyelem mellett az internetes tartomány jelölés különbözősége nem zárja ki az összetévesztés lehetőségét. Hasonlóan foglalt állást a Fővárosi Ítéltábla a 14.Gf.40.601/2010/3. számú ítéletében is.

Az alperes cégnevének jelen esetben nincs relevanciája, figyelemmel arra, hogy a felperes kizárólag a jogsértő domain név alapján nyújtotta be a keresetét, amelyről magát a felperest (a cégneve alapján), illetve szolgáltatását (a domain neve alapján) szokták a fogyasztók felismerni.

Egyebekben az alperes fellebbezése olyan új tény vagy bizonyítékot nem tartalmazott, amely alkalmas lett volna az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megváltoztatására vagy eltérő jogi következtetés levonására adott volna alapot.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - annak helyes indokaira utalással - a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság az alperest a felperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú költségének megfizetésére. Annak mértékét mérlegeléssel, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (4), (5) és (6) bekezdései alapján határozta meg azzal, hogy az ügyvédi munkadíj az általános forgalmi adót tartalmazza.

Budapest, 2011. év október hó 13. napján

Dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró

. Kurucz Zsuzsánna sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági tisztviselő

